

търпи този срамъ, тѣзи измама, това поругание и уни-
жение. Тръжна се на земята, като каза смѣло по туре-
ски: „Вземете ми главата, мжчители? Азъ отъ тука, до
тамъ не отивамъ. Защо мжчите прѣдаденитѣ вързани
момчета? Аке сте „бобанти, отвързете ги и излѣзте на
срѣща имъ. Не тѣй вързани да ги биете“. Като тѣй
безстрашно и разярено говореше, отъ потерята на-
литаха единъ прѣзъ други и всѣкой го удряше да-
но имъ отлекни отъ тѣжкитѣ думи. Той йоще по-сил-
но говореше поне съ думи да си отдахне за измамата.
Турцитѣ като видѣха такава упоритостъ въ него, йоще
повече го ритяха и удряхъ най-много въ ранената му
затекла ръка; но той не ставаше отъ мѣстото си. По-
скоро проводиха за една кола отъ селото Икизча да го
натоварятъ. Колата стигна и я примжгнаха да го качятъ
като му извикахъ по турски: „ставай се качи безвѣрникъ
комита, че сега ще опиташъ пакъ гърбътъ на ножътъ“.
Той се немръдваше и не прѣставаше отъ да говори. Тѣ
го ритяха и го хлопаха по главата съ пушкитѣ си и
като се зашемети, отпусна се като мъртавъ. Турцитѣ
го взеха на ръцѣ и го качиха на колата, Колата тръгна.
Той щомъ се свѣсти, изви се и съ вързани ръцѣ се
тракулна отъ нея и дирното колело прѣмина прѣзъ гра-
дитѣ му. Той извика силно: „мжчители! кждѣ ме от-
возите. Никждѣ не отивамъ, додѣто не вземете главата
ми“. Колата спрѣ, Станътъ се наоколи при паднхлийтъ.
Пакъ го поеха и го качиха, като едни го давиха съ
ръцѣ за грѣклянътъ, а други скубяхъ дългитѣ му му-
стаци и съ юмруци удряхъ устата му и раскрѣвиха
вжбитѣ му дано го въспратъ да не ги злослови. Той ри-
таше съ крака, отъ колата се хвърляше и не мѣкваше
отъ да издумва такива докачителни думи, които немо-
жаше да ги приемне разгорениятъ имъ фанатизмъ. Следъ